

ОРГАН СОЮЗУ
УКРАЇНОК
АМЕРИКИ

OUR LIFE

OFFICIAL
PUBLICATION
OF THE UKRAINIAN
NATIONAL
WOMEN'S LEAGUE
OF AMERICA

РІК II Ч. 5 ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА., ТРАВЕНЬ, 1945 ЦІНА 15 ЦЕНТІВ PHILADELPHIA, PA., MAY 1945 VOL. II No. 5

Президент Розевелт Помер

НЕНАДІЙНА СМЕРТЬ В ВОРМСПРИНГС

В дні 12. квітня ц. р. жахлива вістка потрясла Америкою, відбиваючися голосним гомоном по цілому світу: помер президент Розевелт. Чоловік, який у перше в історії Америки цілих неперервних дванацять літ стояв на почесному і відповідальному пості президента держави — ненадібно розпрощався з трудящим життям, що його слід ще довгі часи видний буде на майбутньому Америки.

Перевіз тіла до Вашингтону

Тлінні останки президента Розевелта перевезено до Вашингтону в суботу 14. квітня, у дні проголошеному днем всенародної жалоби. У багатьох місцях вздовж залізничного шляху, та по стаціях, куди переїздив потяг з труною, вижидали товпи людей, щоб в останнє попрощати свого президента. У Вашингтоні труну, покриту американським прапором, перевезено на гарматній колісниці до Білого Дому в супроводі родини, нового президента Гері С. Трумена та почесного походу війська, дипломатичних та державних достойників. Жалібної публіки начислювали пів мільона.

Похорон у Гайдпарку

З суботи на неділю, ночою перевезено тіло президента до його родинної лосісти в Гайдпарку та похоронено у квітчастому та затіненому старими деревами місці, яке було за життя улюбленим місцем спочинку президента. Після релігійної відправи труну спустили у гріб при почесній сальві гарматних вистрелів.

Новий президент

В дві години після проголошення смерті президента Розевелта, в Білому Домі зложив присягу на вірність Америці і її демократичному закону новий президент Америки, Гері С. Трумен. У своїй першій промо-

На службі Америці — за кращий світ

ві перед Конгресом дня 16. квітня президент Трумен заявив, що усі зусилля зверне в сторону безпеки миру і свободи по цілому світу.

Нова Перша Лейді

Президент Трумен і його дружина походять з Індепенденс Сіті стейту Мизури, з роду фермерів та дрібних бизнесменів. Пані Бесі Трумен покінчила середню школу в Індепенденс доповнивши її наукою в Школі для Дівчат в Кензас Сіті. Ставши у 1919. році дружиною теперішнього президента посвятилася вихованні доньки та родинним обов'язкам. Від хвилини, як президент Трумен почав займатися політичною працею ставши сенатором, а

опісля віцепрезидентом — пані Трумен виконувала для нього частину секретарських обов'язків та стала його найближчою дорадницею у публичній службі. Займалася теж суспільною і харитативною діяльністю, виконуючи при цьому усі домашні обов'язки господині — навіть без помочі служниці.

В останніх часах пані Трумен почала студіювати еспанську мову, а у вільних хвилинах найрадіше прочитує усі новини, які появляються на книжковому ринку.

Донька президента Мері Маргарет має 20. літ і є студенткою університету в Вашингтоні. Учуться теж співати, і оперне мистецтво хоче зробити своєю кар'єрою.

ДОПОМОГОВИЙ КОМІТЕТ ЗБИРАЄ ОДІЖ

З днем 1. травня ц. р. починається збірка одяжі Українського Американського Допомогового Комітету для висилки до Європи.

Також згідно з рішенням Amer. Council of Voluntary Agencies for Foreign Service Допомоговий Комітет назначив своїх представників до таких комісій: Для Збігців — Неоніля Процько і Анна Пубчик, Для Італії — о. др. Федаш і о. Воляняський, Для Франції — др. Гайворонська і Павліна Серей, Для Польщі — Р. Олесницький і Олена Штогрин, Для Балканів — проф. Нагірний і Олена Горбаль.

Екзекутива Допомогового Комітету запросила теж наступні особи як дальших членів контрольної комісії Комітету: о. Білоня, о. Врублевського, О. Лотоцьку і С. Корпана.

НАШ ВОЯК НАЙШОВ НА ЧУЖИНІ РІДНИЙ КУТ

Пані Катерина Андрусів секретарка відділу 6. США в Рачестер пише нам:

“Мені довелося говорити з американським вояком, сином наших громадян Олекси і Марії Сорохтей з Рачестер, Н. Я. Будучи в Лондоні він дуже зле почував себе між чужими людьми та прямо не мав де подітися у вільних хвилинах. Та на щастя принагідно довідався, що є в Лондоні дім для вояків українського роду, куди негайно зайшов, і де почував себе наче в дома. На обід гостили його українськими стравами, а українська пісня гомонила при кожній нагоді.

Щоб нашим воякам і воячкам, які приїжджають у Рачестер на відпустку зготовити гостину — відділ 6. США винаяв сальо Українського Народнього Дому, де уладив гарну забаву. Зійшлися усі тут, у своє рідне гніздо, та провели весело час, бо жінки не жалували труду, а приявні щедро покрили видатки. Усім щира дяка!”

НАШЕ ЖИТТЯ—OUR LIFE

Урядовий Орган Союзу Українок Америки виходить 1 кожного місяця.

Клявдія Олесницька, головна редакторка.

Мелавія Миланович, кореспондентка в англійській мові.

Українські статті й дописи посилають до редакторки, англійські до кореспондентки.

Оголошення, передплати посилають до Централі, 866 Н. 7-ма вул., Філадельфія 23, Па.

Передплата в Злучених Державах \$1.50 річно, на пів року 85 центів. В Канаді \$2.00 річно. Поодинокі числа 15 центів.

Advertising rates furnished upon application. Business communications, subscriptions, and advertisements are to be sent to the Administration Office, 866 N. 7th St., Philadelphia, 23, Pa.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Pennsylvania, under the Act of March 3, 1879.

Вірно в Воскресення Правди!

Радісну вістку несуть сьогодні великодні дзвони: Христос воскрес — смертю смерть побідив! Та, чи гомонять вони по українській землі, там де понижені храми, попалені ікони, а нарід, наче гнане звіря скитається, без даху над головою та шматка хліба в устах?

Та всеж — сьогодні Христос Воскрес усюди! Бо розторошиги можуть церкви, неділі на дні робочі перемінити, заборонити дітям імя Господне вимовляти — але нема сили, яка змогла б вбити Бога в серцях мільонів та віру в Його Воскресення.

Чи вже раз не розпинали Христа, чи не раділи до безтями, що вбили Бога і світло Його Правди? Чи не запечатали Його безпечно у гробі ці, що боялися сили Його слова? А всеж воскрес Він у Славі та хвалі!

У тяжкі хвилі, що їх переживаємо — не падати нам на душі! Як ерусалимські жінки, що не тратили віри в Боже Воскресення, хоч усі навіть апостоли Христові зневірилися — і ми, українські жінки захваймо віру в Воскресення Правди та кращу долю для нашої прадідної землі. І віру в мир та любов по цілому світу.

Побіда Правди над злом мусить прийти, і з такою вірою стрічаймо це велике християнське свято.

Христос Воскрес — Воістину Воскрес!

“НАШЕ ЖИТТЯ”.

Хвалять Красу наших Писанок

“Ді Філадельфія Інквайрер” у своїй великодній числі з 1. квітня ц. р. присвятив першу сторінку ілюстрованої частини українським писанкам. Находимо там розкішну, коліркову знімку, величини грох четвертих сторінки, де на гаріліці пишеться дев’ятьма писанок, майже природної величини, кожна розмальована іншим мистецьким взором.

Знімка виконана з великою дбайливістю і прямо хватає красою за очі. Понище неї друга, на якій дві гарні Українки з народних строях на такі виши-

Official Organ of the Ukrainian National Women's League of America, Inc. — Published on the first of every month. 866 North 7th Street, Philadelphia, 23, Pa.

Editor Mrs. Claudia Olesnicky, 151 East 51st St., New York City.
Staff Correspondent Miss Mildred Milanowich, 151 Hopkins Ave., Jersey City 6, N. J.

Send articles in Ukrainian to the Editor, in English to the Staff Correspondent.

Subscription in the United States \$1.50 per year — 85 cents for 6 months. Subscription in Canada \$2.00 per year. Single copy 15 cents.

Наталія Королева.

ВЕЛИКОДНОЇ НОЧІ

Надходив Великдень, а на дворі — гірш за лютий.

Злий в'єтер дзвонить у шибі різким дощем з твердим снігом-крупами. На вулиці—багно в коліно. Бруньки на голих, як в осени чорних, деревах почервоніли з холоду, мов перемерзлі пальці. Ніч змінила всі барви в брудну, огидну напів-п'їтму, просотану двілю-імлюю...

Радісна ніч, а отже заходить сум в емігрантську хатину, хоч і свою, та ж на чужій стороні.

Ну, вже хутчії приїздили б закликачі “на розговіни” гості!

В кухні було тепло й святочно прибрано. Але ж і від тієї вбогої паради на серці шкаралупою наростала терпкість. На столі, застеленім вишиваним обрусом, стояли манісенькі пасочки, спечені в горнятках зпід квіток, вилискували в жовте й блакить побарвлені яєчка на пухнатій зеленій подушечці порослого збіжжа, одинокий синій гіяцинт, перевитий жовтою стьожечкою, — все це нагадувало своїм контрастом інші великодні свята, що стали вже безповоротним минулим.

Чоловік мовчки оглядав кухню. Полагодив на покутті рушник за образом, порівняв на поличках глечики, розмацьовані його рукою на взірць правдивих опішнянських, оглянув мисник, лави, здув кришку з стільця. Все це було зроблено частинно — власноручно, частинно — по виготовлених чоловіком малюнках місцевим сільським майстром. Потім удвох з жінкою вони помалювали все, щоб було в хаті „справжне”, українське. Удвох утворили вони собі в Чехах „шматочок” України. Тут від всього оточення віяло принаймні натяком свого — рідного, можна було гратись у мрію, що вони — „дома” А особливо — в свято, коли у жінки дзеньчав на намисті дукач та шустіли едавні поли корсетки, перешитої з колишньої „буржуазної” сукні.

Чому ж нема гостей?... Найби вже швидче внесли гамір у хату, прогнали б з неї смуток!...

Жінка поралась біля плити, обережно обходячи її чорне тіло, щоб не вмазати білих рукавів мережаної, святочної сорочки. Чоловік знечєв ще раз полагоджував гнотик у лампаді перед іконою Святої Діви. Мати Божа на образі була також „своя”, зображена в українській сорочці. А рама—прикрашена разком доброго намиста, що звішувалось, мов

ягідки достиглої калини.

А запрошені з Праги гості все ще не їхали... Мабуть, спізнився потяг...

Чоловік пішов до кабінету, як офіційно звалась невеличка, мов купе у вагоні, кімнатка, де стояв його писальний стіл та полиці з книжками. Втомлена, натупана за день жінка сіла на лаву біля столу, сперлась на стіну, прикрашену саморобним, вишиваним „баратарем” Вона ще не могла покинути кухні, бо допікався ще маленький солодкий палушничок. Сиділа — думала й розправляла листочки зеленого барвінку, що ними прикрасила стіл.

Зненацька помітила постаті у дворі, що пройшли повз вікно. Ось зарипіли й сінешні двері. Але ж браму на вулицю замкнуто... Як же це вона й не зауважила, що клепали у вікно, й коли вийшов чоловік відмикати?...

Метнулася до дверей — назустріч — і аж заплющила очі: так червоно, мов полум'я засяяло перед очима. Та що ж це, справді?...

В розчинених дверях, на порозі, кухні стояли три постаті козаків у кармазинових, як мак червоних, жупанах. Рукава — з вільотами, шаблі-карабелі биті щирим золотом та сріблом. Червоні оксамітові штани, як море, широкі, і чоботи червоного сап'яну з дамаскованими срібними острогами. Маскарад?... Так ні ж! Правдиві, живі, днедавні запоріжці!

Глянула просто у вічі. Попереду усміхалось обличчя вже літнього отамана, з сивим вусом. По боках — двоє молодих, орли-юнаки! У одного — руда віуса. У другого — довгий, вперед звисає, оселедець.

Отаман зробив крок наперед. Цокнули остроги, а на паці широкого едабу в ріжнobarвних типових турецьких „огірках”-кипарисах захиталала палиця-не-палиця, а щось — немов великий шліхтований молоток на довгому держалні. І мов здалека бринькнули струни чи арфи, чи якоїсь могутньої кобзи. Чути мелодію й слова:

...„Кішка Самійло, гетьман залорозьський.

Другий — Марко Рудий, суддя військовий.

Третій — Мусій Грач, військовий сурмач”

Ось, яких дочекались гостей! — усміхнулась господиня й низенько вклєчилась, тримаючи рукою серце, що заграло шалено.

(Продовження на Стороні 6-ій)

Дописи з “громадської діяльності” відділів: 3 і 4 з Нью Йорку, 5 і 26 з Детройту, 14 з Клівленду, 46 з Філадельфії та Окружної Ради з Нью Йорку, не могли бути поміщені через святочні бажання. Просимо вибачення. Будуть в 6 числі.

Адміністрація “Нашого Життя”.

ВІСТІ З ЦЕНТРАЛІ СУА

СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД СУА

Головна Управа СУА вирішила створити **Стипендійний Фонд СУА**, вживаючи на те частину **Ювілейного Дару СУА**.

Згідно з ухвалою, має бути три стипендії по 100 дол. на студії: **Журналістики, Музики й Медицини**.

Триста доларів з Ювілейного Дару СУА, призначені на стипендійний фонд, будуть вложені на щадничу книжечку на **"Скалершій фонд СУА"**. Цей фонд може бути доповнений ухвалою конвенції з фондів Ювілейного Дару СУА, колиб він зріс до більш, поважної суми, або після конвенції продовжати далі збірку на стипендійний фонд СУА.

Щоб дівчина могла внести просьбу о стипендію, вона мусить мати такі кваліфікації: 1) Мусить бути членкою СУА найменш один рік; 2) Виказатися особливими здібностями й свідцтвами зі школи; 3) Внесення мусить бути подане їй відділом за одноголосною ухвалою.

Стипендійна комісія буде вибрана на конвенції СУА, в якій склад має ввійти чотири членки Головної Управи СУА і три делегатки.

Створення **Стипендійного Фонду** остане найкращою пам'яткою 20-літнього ювілею СУА. Членки й відділи складаючи **Ювілейний Фонд СУА** матимуть якусь позитивну ціль й безперечно велике вдоволення що своїм даром причиняться до того, що з наших рядів вийдуть люди для слави українського народу й нашої організації.

Чимало є у нас талановитих дівчат, яким стипендія додасть охоти попрацювати над собою та дійти до вершка тієї професії яку собі вибрали.

Союзянки! Від нас самих залежить, щоб цей Ювілейний Дар був якнайбільший, щоб на конвенції можна цей фонд ще побільшити та створити більш ніж три стипендії. На кожних зборах свого відділу не пожалуйте зложити Ювілейний Дар СУА.

ТЕЛЕГРАМА ДО ПАНІ РОЗЕВЕЛТОВОЇ

З приводу смерті Президента Розевелта, Централь СУА вислала таку телеграму:

Mrs. Franklin Delano Roosevelt
White House, Washington, D. C.

The heartfelt sympathy of the Ukrainian National Womens League of America, Inc., is with you in your hour of grief. Through the passing of the foremost champion of the Four Freedoms, we Ukrainians have sustained a great loss, but shall be everlastingly grateful for his honest advocacy of the same ideals, for which we have fought and believed in for centuries. May his hopes find early fruition in a long era of world peace, as a fitting memorial to his labors.

The Ukrainian National Womens' League of America, Inc., Helen F. D. Lototsky, President.

На цю телеграму Централь одержала слідууючу відповідь:
Mrs. Helen F. D. Lototsky
National President
Ukrainian National Women's League of America, Inc.
866 North 7th Street
Philadelphia 23, Pennsylvania

Mrs. Roosevelt and her family thank you very much for your condolences and appreciate your kind thought.

ДЕЛЕГАТКИ НА КОНВЕНЦІЮ

Ми вже подали в попередньому числі Нашого Життя, щоб відділи почали вибір делегаток і прислали їхні імена, враз з конвенційним фондом 10 дол., коли відділ ще його не заплатив. Треба при тому подати число членок відділу. Згідно з ухвалою конвенції СУА кожний відділ що виповнив свої зобов'язання за 1944 і 45 роки, є управлений до заступництва і голосування на конвенції. І так: На кожних 25 членок одна делегатка з одним голосом. Коли відділ не пришле призначене йому число делегаток, тратить половину голосів. Для відділів які віддалені 250 миль від місця конвенції рішення є таке: Відділи що мають менше як 50 членок. 1 делегатка з 1. голосом: від 50-100 дві делегатки, і 2 голоси, або одна делегатка з 2 голосами; від 100-150 три делегатки і 3 голоси, або 1 делегатка з 3 голосами. Просимо придержуватися тієї ухвали й згідно з тим вибирати делегаток.

РЕЧЕНЕЦЬ 31 ТРАВНЯ (МАЯ)

Замкнення рахункових книжок Централі є 31 травня. Всі річні вкладки, організаційний фонд і конвенційний за 1944 і 45 мають бути заплачені до того часу.

УКРАЇНСЬКИМ МАТЕРЯМ ЗОЛОТОЇ ЗІРКИ У ВИЯВІ СПОЧУТТЯ ВІД С. У. А.

АННА АНДРУСІВ

Приїхала у Америку в 1911.
році зі села Мостище, повіт Ка-

луш. Ставши дружиною Юрка Андрусіва, виховала шестеро дітей, трох синів і три доньки. У січні ц. р. понесла болючу втрату сина Карла, який згинув на аліантському фронті у Німеччині.

Діяльна членка 6. відділу СУА від часу його заснування, пані Анна Андрусів ніколи не відмовлялася від народної праці, мимо поважних обов'язків біля родини.

Другий син, Михайло, знаходиться тепер з американською армією у Франції. Решта рідні, син, три доньки та родичі живуть у Рачестер, Н. Й.

За 6. відділ СУА:

Катерина Андрусів

ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ

для всіх членок СУА і всего українського громадянства

бажає

ГОЛОВНА УПРАВА СУА І РЕДАКЦІЯ "НАШОГО ЖИТТЯ"

Нехай ще Воскресення відродить духа, оновить сили перенести труди та дасть нову надію на кращі дні

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ПРЕСОВИЙ ФОНД:

Шеста конвенція рішила, що відділи мають давати довільні датки на пресовий фонд, замість 25 дол. річно як було перед тим. Приняла також резолюцію що відділи повинні виповнити свою квоту 25 дол. за рік 1942. Деякі відділи це зробили, а за 1943 і 1944 дали навіть більшу суму гроша. Всеж таки є ще відділи що не заплатили за 1942 рік, а за 1943 і 44 прислали дуже мало на пресовий фонд. Від січня 1944 як почало виходити "Наше Життя" весь тягар удержання газети спочив на цих відділах що щиро бажали газети, й доказали це піддержанням його фінансово. Але на жаль були й такі що писали: "тішимся нашою газетою", та на тім і скінчилося. Яку відповідь дадуть їх делегатки на конвенції? Є ще час діло направити. Наш часопис є важним чинником для організації, він сповняє теж важну ролю в житті української суспільности. Соломяні вогні, що спалахнуть скоро але й скоро потахають, аж надто відомі серед нашого громадянства. Та вони ніяк не можуть мати місця в Союзі Українок Америки. Коли по трудах вдалося нам започаткувати свою газету, коли ми вдержали її вже один з половиною року, то хіба не дамо справі загинати повільною смертю байдужности.

Це не значить що фонд пресовий вичерпаний, але треба дивитися вперед, і запевнити газеті певну будучність.

СПИС ПЕРЕДПЛАТНИЦЬ

Кожний відділ одержав на руки секретарки або голови, опис своїх передплатниць. На листи з запитом "що це має значити, що маємо з тим зробити" подаємо. Ці передплати що ще не заплачені на 1945, (а вони на листах позначені) треба, щоб уряд відділу їх зібрав на своїх зборах, або негайно повідомив хто передплати не відновляє.

Централь СУА.

В День Матері

Не цілих двадцять літ минуло від часу, як у світі завівся звичай святкувати День Матері, та поширився між усіма культурними народами. У нас, у наших українських школах, організаціях та громадах цей звичай теж вкорінився і має свій особливий вигляд та значіння.

У нас День Матері — це не лиш родинне свято, у якому діти складають бажання і дарунки своїй мамі. У нас — це свято громадянського характеру, святочне, почесне, торжественне, з концертами, виставами, гостинією, що вказує на це, як велике серед нас зрозуміння для цьої праці, що її для нашого громадянства виконує мати.

Бо у першу чергу нашим матерям треба завдячувати це, що наша молодь виростає на чесних та характерних людей, на свідомих громадян. Що вона любить Америку та її свободу так, як своє життя — що держиться свого рідного, українського гнізда та цікавиться і дорожить надбанням української праїдної культури.

Бо колиб не мати, яка від коліски вщиплювала у серце дитини любов та зацікавлення цими справами — ніколи пізніше у молоді не найшлося для них псчування та зрозуміння.

Тому День Матері у нас — це день вдяки від громадянства. А кожна мати при цій нагоді нехай застановиться, чи вона заслугує на таку почесність? Слухаючи вершиків дїтвори та зворушливого співу чи промов, нехай спитає себе, чи любов її до дїтвори була розумна, чи слїпа, а труд для родини свідомим ділом, чи лиш тяжкою, відробленою працею.

Чи зробила вона усе, щоб дітей виховати на чесних громадян та виплекати у них прикмети, з якими досягли воїни життєвого успіху та вдоволення? Чи не побивалась надто за майном, грїшми та матеріальними безпеками забуваючи про це, що кращим та певнішим майном у руках дитини є знання, освіта, характер та охота до праці?

Тому у цей день, коли дивимось на розщептану громадку дїтвори, чи святочний збір громадян, який віддає нам пошану — зробім рахунок матернього сумління. І коли подибаємо, що занедбали дещо, а не запізно, щоб направити — берїмся негаїно до діла.

Бо ніхто і ніщо не виправдає матері перед закидом занедбання цього обовязку, для якого Бог і наїд її призначили!

Уляна Кравченко

МОЛИТВА МАТЕРІ

У раменах Твоїх, Маріє,
Ісус, дитина, наче квітка, рожа.
Ти пригортаєш скарб свій молитовно,
І зберігаєш вічною любовію
Для правди світу

А там — у млах —
Простертий шлях, в тернах,
А там Голготи верх — і місце страт
Пістунко Божа, поглянь на наші діти!
Не дай, не дай їм в холоді марнїти,
Не дай їх темноті на глум.
Нехай їх ум, душа хоробра й воля добра
Звертаються — як квіт — туди, де ясний світ;
Хай тільки правді покланяються святїй.
Благослови нам діти ті
На труд життя, на бїй!

“По днях страждань і проз
Побїдником із гробу встав Христос!”

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

Членкам Союзу Українок Америки
й усьому українському громадянству

бажають

“ДОЧКИ УКРАЇНИ”

42 відділ США у Філадельфї

МАМО!

У городі білі нарциси, що колись Ти так дуже їх любила — вже зівяли...

На дворі похолодніло. Кажуть тому, що терня розквітає, вбірається білим квітом.

В гаю зеленому зазуля кує, ворожить комусь долю, щастя.

Мамо! Я ніколи не чула нічого про Твоє щастя! Чи зазнала ти його у своєму житті? Я старалася пригадати собі кожний день звязаний, пережитий з Тобою — поволі, поволі, як на долоні переглядаю день по днєві і не можу знайти то-

го одного, одніського дня, у якому бачилаб Тебе веселою, безжурною, щасливою...

Мамо Найдороща! Ти йшла крізь життя тяжке, трудне, боїсне — повне повсяти і самовідречення, не думаючи хвилинки про себе. Ти Мамо, не вчена, неписьменна, що одної, одніської букви розрізнити не могла — тяжкою працею, надлюдськими зусиллями дітям шлях до освіти промостити зуміла.

Лїта минули, Мамо, як Ти відійшла від нас. Лїта... А бачу Тебе перед собою так виразно, якби Ти покинула нас щойно вчора.

І нині, в Твій день я хотїлаб висказати Тобі усе, що в мене на душі. Мій довготривалий смуток, мою незадоволену тугу та сором перед Тобою, такою сильною, правою, незломаною. І мою нову віру в життя, що родиться з Твоєї любови й Твоєї віри.

Мамо моя! Ти немов ще раз, наново, даєш мені життя!

О. К-а.

Більше Вирозуміння для Матерей

Де непервернемося між нашими людьми — старшими, чи молодію — там чуємо наїкання одних на других. Родичі жалуються на дітей, діти невдоволені з родичів. Нерідко об уха вдарить таке жорстоке слово, як це, що “мої діти для мене чужі”, або “я соромлюся моїх родичів”

Що за причина? Хто завинив? Де шукати ратунку на такий стан?

Одна річ є певна: дївчина, яка каже, що соромиться своєї мами, бо у неї вигляд, чи мова не така, як у цих жінок з мувіс, чи магазину — це істота пуста, нерозумна і без серця. Колиб вона вдумалася та вглибила в минуле життя своєї мами, і вмїла оцінити це, що на правду вартїсне у людині — вона поставилаб нашу українську маму в один ряд з цими американськими жінками-піонїрками, що їх славить історія нашого краю. А подекуди наші мами мали навіть тяжче життя як ці піонїрки, які серед диких борів-лісів та чигаючих небезпек природи виховали дітей та творили підстави цивїлізації. Бо лекше і менчим зусиллям мож дати собі раду з природію яку скорше збагнеш та пізнаєш, чим жити у місці, де починаючи від язика, усе чуже, незрозумїле та дивне.

А серед таких обставин наші мами і зарїбкували, і дітей

виховували — до шкїл посїлали, та й з голоду не дали вмерти. А не мали на своїй рідній мові ні жіночих магазинів, ні жіночих сторїнок у газеті, ні програм радіових, які вчилиб їх цего, що тут у Америці кожна жінка-мати мусить знати. У своїх жіночих товариствах вони теж цього не довідувалися, бо усі членки в них були однаково необзнакомлені у цих справах. Ще й сьгодні американська жінка кожної днини з газети, радїя та книжки дістає вказівки, як варити, виховувати, улаштувати хату — а без цього хто знає чи вона найшлаб сама зі себе стїльки ініціятиви, охоти та підприємчivosti у цих усіх справах, як їх находила наша мати у цілком собі чужому, новому світі.

Тому треба нашим донькам більше вирозуміння та серця для матерей! І охоти співпрацювати з мамою в домашних справах. Кожна мати прийме вказівки від донї, коли вони будуть подані зі серцем і тактом. Замість критикувати це і те та наїкати на маму — нехай донька посвятить трохи часу, і замість в мувісі посидить декілька в хаті та попробує прикрасити її так, як радять у магазині, зварити щось з газетного перепису, чи прочитати та пояснити мамі якусь проблему, яка її, як жінку, буде цікавити.

Донька

Junior League Section

S. U. A.'s Jubilee Gift To Youth

SCHOLARSHIP FUND ESTABLISHED

Mildred Milanowicz

The 20th Jubilee of the Ukrainian National Women's League of America (Soyuz Ukrainok Ameriki), has found a fitting memorial in the establishment by the League of a Scholarship Fund.

Three scholarships, for medicine, journalism and music, amounting to one hundred dollars each, will be awarded to three worthy young women of Ukrainian descent, to help finance further study in her chosen field.

The applicant for one of these scholarships must be a member of at least one year's standing of the S.U.A. and must have her application submitted by the unanimous approval of her branch. The awards will be made on basis of individual merit and scholastic standing, proofs of which must be submitted with the application.

Awards will be made by a Scholarship Committee to be elected at the coming S.U.A. convention and to be comprised of four members of the Executive Board and three delegates.

With the establishment of this Scholarship Fund, the S.U.A. furnishes youth with modern equipment — higher education — to carry on its traditions of furthering the cause of their Ukrainian parents.

For twenty years the S.U.A. has carried on here in America, this centuries-old task of all Ukrainian women — to preserve and enhance the culture and traditions that form our Ukrainian heritage. This task has now become a bit more simplified with a world more familiar with the name Ukraine. It remains to youth, Ukrainian-American youth, to carry on.

With the establishment of the Scholarship Fund, the S.U.A. begins a new era in its existence.

MAKE YOUR OWN EASTER EGGS

by Mildred Milanowicz

Decorating Easter Eggs in the Ukrainian tradition can become such a fascinating hobby, yet many who admire the art hesitate to take it up, fearing it too difficult to master. This batik method is not at all difficult to learn and the old saw still holds true that practice makes perfect. Try the Americanized version of the art and you will find yourself entranced by a new hobby that grows more satisfying with the years. Folk groups that include folk arts and crafts in their programs will find this a worthwhile project.

Materials are easily procured, no essential war materials are wasted. You will need eggs, of course, smooth-surfaced, clean white. Canded, storage-eggs will not dye properly. To boil or not to boil the egg before dyeing has developed two schools of thought on the subject and the reader can satisfy his own curiosity on that score. The thing to remember is, that boiled or raw, the egg must be absolutely clean and free of any clinging grease spots, which will interfere with the adherence of the dye.

The rest of the materials include a number of thick jelly-glasses, as many as you have colors, kept for convenience in a tray. An ordinary pen-holder,

with one or two sizes of pen-points of the type called Speed-Ball. The different sizes produce different thicknesses of lines, but the No. 6 is good for all-purpose work. A cake of bees-wax can be purchased at the drug-store. An ordinary candle in a holder, or a small spirit-lamp, is used to heat the pen-point.

Special dyes can be purchased at Ukrainian art-stores or simply made by putting some good grade of crepe-paper, one color in each glass, filling the glass two-thirds full of boiling water and adding a jigger of vinegar before letting it cool off. For the elaborate Ukrainian Easter eggs sought for private collections and prized for all the work and imagination expended upon it, it is NOT recommended to use the packaged dyes generally offered on the market before Easter time because of their tendency to fade quickly. For stirring dyes use old spoons. You might be able to buy wire egg-handlers that can be quite useful. Have some old cloths on hand for wiping. Face tissues are grand if you can get them and, partly wrapped around a half-finished egg, prevent warm, moist fingers from smudging wax on the egg as you work.

Just to make sure, see, if you have everything. Clean eggs,

tray of glasses, crepe-paper or dyes, (yellow, red, green, purple) vinegar, speed-ball pens, spoons, candle or spirit-lamp, bees-wax, cloths, a small bowlful of chlorinated laundry-washing fluid and finally, a bottle of colorless nail polish. Oh yes, and the Sunday papers. The latter are not for divertisement, but to supply a thick covering for the table. You MIGHT stain it and you MIGHT break an egg or two. (This is where the hard-boiled egg argument wins).

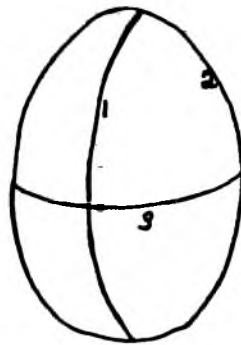
For designs you can use the traditional ones pictured here, or make up your own, which can be endless fun. Here is a favorite design which even beginners can successfully carry out. Try it.

While the dye you have prepared is cooling, light your candle, take up your pen in your right hand and the egg in your left. Eventually you will master the light grip on the egg that will not melt or mar the wax design. The wax will melt (and blacken later on) and adhere to the point. Reheat for a second, then start drawing your first line on the egg, from the "head to the tail" i. e., from the wider to the narrower part, then completely around the egg. Now bisect this line at the "head," dividing the surface in four parts. With a line around the "middle" of the egg, the surface is now divided into eight equal parts. (Diagram 1). How are you doing?

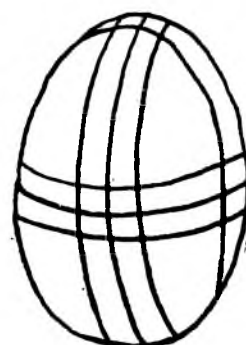
In the six squares formed by the interesting bands, make a cross from corner to corner as in Diagram 3, then divide the rest of the bands with crosses as shown. Now trace in the small diamonds in every bond. Did you skip a space? And please, lighten your grip, you are smudging the wax. Now you can repeat the design in Diagram 4 in all eight sections. When all eight sections have been copied, you have completed tracing the entire design. Pretty even now, isn't it?

Now you can think of color. First wax in the parts of the design that will remain white, in this case the center of the flowers and the V-shaped figures in the bands. See Diagram 5. Skip any? Look and see.

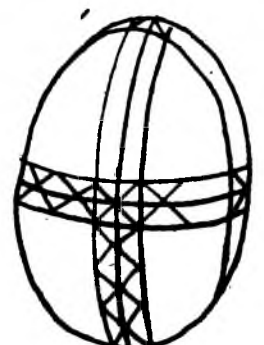
Now dye the egg the first color, yellow, and when a strong color is obtained, wipe dry. You can now fill in the yellow design, which will be the flower petals, and the curlicues in each corner and the small center diamonds. Now dip the egg in the red dye. Remove, wipe and fill in the red scallops and the large diamonds with wax. Ready for the green dye now. But to save time, it is best to remove the preceding colors by giving the egg a quick bath in the chlorine fluid. Twirl it a bit and when the color is removed, hold the egg under running water till the slipperiness is gone. As you can see, the parts under the wax still remain dyed.

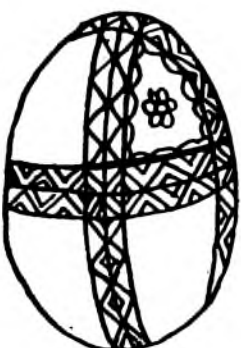
Diagr. 1.

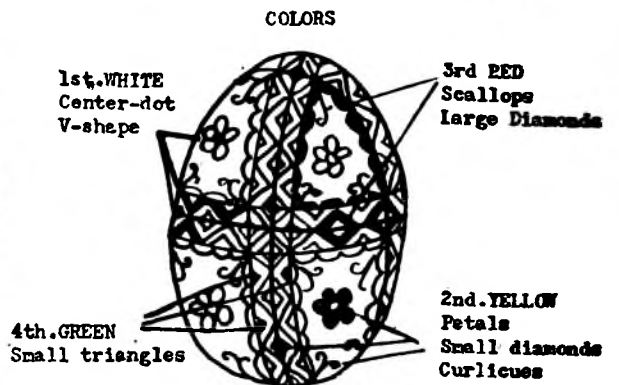
Diagr. 2.

Diagr. 3.

Diagr. 4.

Diagr. 5. LAST: PURPLE

As in Diagram 2, draw a parallel line 1/8" on each side of the three lines just drawn, forming three quarter-inch-wide bands, two lengthwise, and one crosswise on the egg. You have just completed the hardest part of the design, from now on it is easy. Remember that the thing to do is to keep equal distances for every stroke and you will not go wrong.

Now dry the egg and dye it green. The remaining space in the bands, which should be small triangles, is now waxed in. You could add some green leaves to the flowers too. Now dye the egg purple. When it is a good dark purple, remove, wipe dry. Take a clean cloth. With one hand hold the egg JUST NEAR the candle flame, to melt the wax, and wipe

(Continued on Page 8)

Праця Одиниці

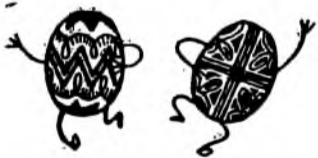
Коли розходиться про яку небудь збірку для США, відділи нерідко пишуть: "не можемо нічого зробити, ніякі підприємства тепер не удаються" і т. д.

Воно в деякій мірі може бути оправдане, але вже щоб дійсно нічого не можна зібрати, тай ще для своєї організації, таки важко повірити. Бо коли є добра воля то мало не чуда можна доказати.

Нехай наприклад послужить нам цей випадок: В "Нашім Житті" з квітня, ц. р. подано, що відділ 1. США. в Нью Йорку веде провід в збірці на Ювілейний Дар США, вибравши 106.00 дол. Кредит дістав перший відділ США за працю одної членки, панни Стефи Абрагамовської, бо вона старалася цей дар любови зібрати якнайбільший, знаючи, що гроші підуть на добру ціль. Вона не тільки сама започаткувала збірку 15.00 дол., заохотила всіх членок відділу, але також доложила чимало труду й часу, щоб уладити в Бронкс, Н. Й. і Пасайк, Н. Дж. представлення "Проклята Доня". Вона збирала аматорів, робила з ними проби (хоч часу в неї самої дуже мало), а також аранжувала представлення.

Вислід гарний, 106.00 дол. зібрати за короткий час, бо тільки три місяці, це не так легко, особливо коли відділ є малий. Як може одна членка зробити так багато, то як багато можуть зробити тоді відділи, які мають по 50 або й більше членок. Добре було б, коли б більше членок взяло собі панну Абрагамовську за приклад, та доложили своїх старань щоб їх відділ дістав кредит за гарну працю одиниці.

О. Д.

ПИСАНКА НА ПРЕСУ

Сердечно gratулюю Централі США, що вступила в члени Федерації Жіночих Клубів Америки, й тим піднесла нашу організацію на вищій рівень.

Цей факт повинен притягнути більш молодого жіноцтва в ряди Союзу Українок Америки.

Я дуже врадувалася прочитавши цю добру новину на сторінках "Нашого Життя", й щиро бажаю корисного та успішного зближення нашого жіноцтва до наших посестер Американок.

Нехай моя жертва 5.00 дол. на Великодню писанку на пресовий фонд, буде доказом моїх щирих побажань.

Юлія М. Шустакевич

Великодний Стіл

(Кліша власність "Шляху")

Як у церковнім життю святочні обряди мають на цілі піднести духа та скріпити віру — так святочні звичаї у хаті та серед родини служать до цього, щоб заховати родинне тепло і навязати дружні зносини з другими людьми. Тому свята у хаті — це нагода втворити двері та запросити людей, яким ми раді, з якими хочемо поділитися розмовою та цим чим хата багата.

Хоч як змінюються часи, а з ними способи ведення домашнього господарства, то поняття гостинності, як прикмети культурної жінки — господині, усе остане таке саме. Жінка, яка не дбає про це, щоб дати хаті гарний вигляд, щоб у вільну хвилину попросити когось до неї та виявити гостеві уважливість хочби й найскромнішою гостинною — дає доказ ліннвства, самолюбства та невміння жити у культурний спосіб. Бо чи це жінка-урядничка, бізнесменка, вчителька чи робітниця — кожна у себе в хаті є панєю дому і ця почесна роля накладає на неї обовязки супроти других.

Великодні Свята у хаті — це від віків свята гостини та дружби. І саме на цім основується звичай так званого великоднього стола, який стоїть заставлений їдою через цілі свята, готовий обслужити кожного. У давніші часи, коли торгівля ще не була гаразд розвинена — багато виробів на цей святочний стіл забирали тижні часу та праці усіх домашніх. А теж погляди людей на справу відживлювання ріжнилися від теперішніх, і великодний стіл мусів вгннатися від тягару м'яса, солодошів та напиків. Жінка-господиня, навіть наша малозаможна сільська Українка, днями і ночами пекла, варила та приготувляла, і навіть така тяжка праця — на її славу і честь! — ніколи не відстрашувала жінки від задержання святочного звичаю гостинності та дружби.

Чи треба нам тут у Америці придержуватися овоїх способів

святкування Великодніх Свят — чи встане піти у церкву, зготовити дома обід, а опісля піти спочати у мувіс, як кожної звичайної неділі, чи свята?

Видається мені, що саме наш святочний звичай "великоднього стола" має дуже цінні прикмети для наших нових обставин — головно тоді, коли в родині є діти і молодь, які, так як усі їх американські товариші, дуже люблять спільні домашні гостини і "партіс". Як часто наша молодь жалується на це, що у наших хатах погана атмосфера, що старокраєві родичі роблять хату відсталою, чужою та такою, що молодь прямо не важиться впровадити до неї когось зі своїх приятелів.

Тому хоч раз у рік, на Великдень, втворім двері нашої хати для наших дітей і їх приятелів. І покажім щось, що їм напевно подобається, бо воно буде і модерне, і українське в один час: гарний, гостинний великодний стіл.

Коли у нас окрема столова кімната — призначім на це звичайний стіл, коли ні, поставмо якийнебудь стіл під стіну угостинній, чи инчій кімнаті. Добре, щоб у кімнаті було досить крісел, як теж місця на гри, забави чи ганець.

Стіл треба накрити білим обрусом — ще краще вишиваним. По середині бабка чи паска, така, щоб служила для прикраси, і ми не рухали її зі стола через цілу днину. Для їди треба спечи, чи купити другу, а ту уживати пізніше. Побіч паски кошочок з писанками, кілька тарілок з тісточками чи кейками, серветки, тарілки, склянки на холоджений напій. Цілий стіл прибраний квітами та зеленню, щоб виглядав гарно, святочно. У холодильні держім на цей день невеликі, а смачні сендвічи зі сира, м'яса чи ярини, миску-дві доброго студенця (не забагато часнику!), якусь салат, борщ, що його можна підогріти чи подавати холодний. І хто прийде у хату — молодь чи дорослі — усіх

ВЕЛИКОДНОЇ НОЧІ

(Продовження зі Сторони 2-ої)

А Самійло Кішка, „гетьман запорожський" простягнув їй червону писанку:

— Христос воскрес, пані-матко! — так виразно й бадьоро! — Це — щоб знали, що нема смерті! Христос воскрес!... Воскресне й Вона!

Підніс руку, заграла зелена з золотом підшивка вильоту — й показав рухом на вікно. Жінка глянула. От, диво-дивне! Нема вохкої, холодної хляги. Видко далеко-широко, як ввижається часами ві сні. А там, над Дніпром, у соняшному сяйві мигтять-виблискують золоті Межигірські бані. І блиск їх золотими рибками відбивається в блакитній воді. Люду, — мов квіт'їв на луці. Лунають дзвони. Чути спів.

Спочатку — ніби побожний, церковний, а ось — все зірвалось завірхою звуків й понесло мов на повітряних хвилях темпом комонного козацького маршу...

А гість говорить:

— Воскресне, як сонце, що встає що-ранку з-за хмар. На знак радості й надії візьміть же писанку, пані-матко!

Жінка чує, як тепла рука міцно зтискає руку. Глянула: і справді, писанка, мальована писанка — уже в її руці. А навпроти стоїть — святочно посміхаючись, пражський професор та двоє „юнаків з обовязку" — молодий інженір та студент — їхні кликані гості.

І професор говорить, вказуючи на писанку

— Це улюблений мотив, знак сонця на наших писанках.

— Сонця, що повстає що-ранку з-за хмар, — мрійно повторює мимохіть жінка ті слова, що перед миттю чули її вуха з уст иншого гостя, котрий так швидко зник!...

Ах!... Ну, що ж?...

І щиро частувала милих, „кликаних" гостей, але ж „в імени тих, некликаних" Стало гучно, весело, святочно в хаті. Справді, як „дома"!...

приймаймо з усміхом, так, щоб вони зразу відчули це, що у цій хаті їм раді та на них ждали.

Хоч як лінива не була б у нас доня, та як нерадо бралася за хатню роботу — вона напевно pomoже мамі при роботі за ціну такої приємності, як можливість погостити своїх американських приятелів при українським великоднім столі.

Проф. Микола Чубатий

Картини Минувшого України

— УКРАЇНА ПІД ЧУЖИНЕЦЬКОЮ ВЛАДОЮ

(Картина п'ята)

Поляки та литовці окупувають українські землі

В році 1340 вимерла західно-українська династія Романовичів.

На Західну Україну останню самостійну українську державу наїхали мадьяре та поляки і спільними силами окупували Галичину та Холмщину. На Волині натомість утримувався зукраїнішений литовський князь Любарт, покликаний українським боярством на західно-український престіл. Кільканацять літ пізніше литовці прогнали татар ще й з придніпрянської України та прилучили решту українських земель до литовської держави. В той спосіб в другій половині 14-го століття всі українські землі були поділені поміж Польщу та Литву. Польща посідала Галичину з Холмщиною, Литва всі прочі українські землі.

Поміж володінням поляків над Галичиною та володінням литовців над Україною була засаднича рижниця. Поляки старалися винародовити українську Галичину через насилання шляхоцької та мійської колонізації, як теж через пропаганду латинського католицизму. Тому Галичина та Холмщина стають тереном боротьби двох культур — української східно-християнської та польської латинсько-християнської. Ця боротьба тривала аж до наших днів.

Іншого способу володіння трималися литовці. Вони не то, що не переслідували української культури, але навпаки як нарід цивілізацією нищий піддавалися радо під культурний вплив завойованої України-Руси. Між литовцями стало ширитися християнство східного обряду, урядовою та літературною мовою стає тогочасна українська літературна мова — церковно-славянська. Українська цивілізація стає на Литві цивілізацією вищих верств.

Під політичним оглядом Литва лишила ще довгий час низку напів самостійних українських князівств, що зберігали самоуправу у внутрішнім життю та тільки узкавали над собою зверхність великого литовського князя. Одним словом литовська держава не мішала у внутрішнє життя українського народу в імя шанованої тоді в литовській державі засади: "Ми старини не рахуєм, а новин не вводим".

І в границях литовсько-руської держави, бо так називають історики цю литовську держа-

ву, відносини стали погіршуватися відколи литовський великий князь Ягайло одружився з польською королевою Ядвігою та подучив Польщу та Литовсько-Руську Державу федераційними зв'язками. (1385) Правда впливи польської та латинської культури поплили те пер ширіко й на землі литовсько-руської держави, одначе автономія українських земель була заборолом української старини ще до кінця 15-го століття.

Українська культура кийвського періоду ратує українську націю

Національну відпорність та цивілізаційну вищість над своїми завойовниками завдячував український нарід високій культурі свого старого кийвського періоду. Культурні надбання українців з тих часів були такі великанські, що мимо втрати політичної самостійности український нарід не то що утримувався, але цей культурно домінував над Східною Європою продовж двох соток літ, аж доки ця давня кийвська культура не перестарілася супроти нових культурних течій західної Європи часів так званого відродження.

На церковному полі Україна від соток літ стала народом східного християнства, одначе утримувала не тільки дипломатичні, але навіть церковні зв'язки із західним християнством. Тому коли (1054) вибух роздор поміж східною та західною церквою, українська метрополія в Києві довго занимала посереднє становище.

З християнством в Україну прийшла християнська література та мистецтво. Стара українська література була писана мовою церковною, одначе сильно зукраїніщеною. В тій мові списані кращі твори українського письменства та українські літописи, які поширювалися по цілій східній Європі. Вкінці сама ця літературна мова старого Києва стала мовою інтелігентних верств, а вкінці й урядовою мовою в Литві, Румунії аж до 17-го століття.

Досконалі українські малярі та архітекти тоді були попитувані у сусідних краях не тільки східного християнства, але теж в римо-католицькій Польщі.

Українська культура старих часів відзначалася гуманністю та пошануванням людської гідности, а навіть свого роду де-

мократизмом. Вона надавала своє пятно культурам сусідів. Жінка була рівною з мущиною та приятелем і порадицею чоловіка навіть в державних справах. Свята Ольга мудро веде керму держави біля 15 літ. Вдова Романа зручно своєю дипломатією уратувала своїм дітям спадщину їх батька. Княжна Янка Всеволодівна вчена жінка їде до Царгороду та на місці вибирає митрополита для України.

Дочки Ярослава Мудрого — одна була французською королевою, друга жінкою німецького цесаря. Не дивне, що ці подружжя не були щасливі, бо українська жінка навикла до рівного трактування в ріднім краю, не могла погодитися з підрядним становищем жінки у тогочасній західній Європі.

Одним словом українська культура першої доби стала могутнім запасом духової самостійности українського народу. Вона дала йому змогу пережити лихоліття чужого панування та дійдатися відродження другої української держави козацької доби. Та заки це сталося сотки літ чужого панування поставили український нарід в оборонну позицію проти чужинців нижчої цивілізації, що окупували українські землі.

Наступ латинського католицизму на Україну

Прилучення українських земель до латино-католицьких держав Польщі та Литви відкрило широко брами для латинського католицизму на українські землі, терен східного християнства. Тільки 25 літ після упадку західно-української держави мадьяре закладають у Львові римо-католицьку метрополію та єпископства в Перемишлі, Холмі а згодом і в других містах. В Західній Україні виростають десятки нових латинських монастирів. Для пропаганди латинського католицизму спішають місіонарі з цілої Західної Європи.

Цей наступ не мав спершу виразних польських прикмет, бо поляки були ще тоді культурно за слабі, щоб ставати до боротьби зі старшою українською культурою, одначе скоро латинське католицизм на українських землях стає передовою сторожею польщини і з пропаганди латинського католицизму користа витягали тільки поляки.

Правда папська столиця ста-

радася створити спершу навіть українське римо-католицизм, одначе це показалося неможливим з огляду на це, що східне християнство стало вже основною прикметою української національної культури. Колиж це не вдалося, старається Рим притягнути православну вже тоді Україну до єдности з католицькою церквою полишаючи стару українську церковну культуру — шляхом так званої церковної унії. Після кількох попередних невдачних проб цей плян задумав Рим перенести на велику скалю при помочі кийвського митрополита Ізидора на Соборі в Фльоренції (1439), де теж тоді Царгород поєднався з Римом. Суперника латинського католицизму в Україні, церковну унію, знищили одначе тоді самі поляки в порозумінню з московським великим князем. Україна надалше остає тереном боротьби двох культур при чім положення української сторони погіршувалося в міру того як росло значіння латинського католицизму в Україні. Українська церква, а з нею й український нарід, попадає в щораз то більшу темноту, що тільки ще краще підготовляло поле під польсько-латинську пропаганду.

Нове татарське лихоліття — Початки козащини

Вже в другій половині 14-го століття татари ослабили до тої міри, що литовська держава могла відвоювати від них українські землі над Дніпром. Згодом колись могутня татарська орда розпалася на три ханати; з Україною межував тільки ханат кримських татар, які одначе були за слабі, щоб погрожувати Україні. Одначе в другій половині 15-го століття мала кримська орда татар дістала можливого протектора Туреччину, що завойовала саме тоді византийське цесарство зі столицею Царгородом та балканськими народами.

Почуваючи за собою сильні плечі турецького султана кримські татари під кінець 15-го століття розпочали свої набіги на Україну, що повторялися не раз кілька разів до року. Села та міста цілої наддніпрянської України перемінилися в купу попелу, тисячі українського народу татари забирали в ясир, щоб їх продати на східних ринках в неволю.

(Продовження на Стороні 8-ій)

**"UKRAINIAN FILM STUDIO"
OF CANADA**

Воскресний Комунікат ч. 6: 45
ХРИСТОС ВОСКРЕС!

З нагоди Воскресення Христового, Дирекція Української Фільмової Студії засилає сердечний привіт, та поздоровляє з нагоди Пасхального свята усіх Українців національного переконання, усіх братів по зброї, усіх скитальців вольних і невольних по цілому світу, усім сиротам та калікам і усім українським борцям за волю й долю України. Нехай Воскресний Христос оцілить рани українського народу завдані ворогами, хай кріпить серця у твердій вірі, надії й любові до України, надією що з тим св. Воскресним Сином Божим воскресла доля й воля української нації.

Стоймо непохитно, працюймо і борімося, а поборемо. Слава Україні!

ДМИТРО Д. ПИЛЮК, Генеральний Директор.

КАРТИНА МИНУЛОГО УКРАЇНИ

• (Продовження зі Сторони 4-ої).

Згодом татарські набіги запусаються аж у спокійну досі Галичину несучи руїну осель, рабунок країни та неволю населенню. Польський уряд ані теж литовський не були в силі успішно протиставитися набігам татар, що розпочали нову добу лихоліття в українській історії оспіваного в прекрасних українських думах.

Та рівночасно в Польщі та на Литві поширюється соціальний гнет над українським простим населенням; панщизняні тягарі ростуть скоро, а життя під ними стало незносне. Молоді люди, охотні до пригод в життю утікають від

панщизняної неволі та гуртуються в недоступних оборонних місцях над Дніпром шукаючи волі для себе, а боротьби з татарами в обороні рідної землі. На початку 16-го століття з тих добровільних відділів повстала нова українська військова сила — козачина. Біля 1540 року український князь Дмитро Вишневецький званий теж "козак Байда", заложив Запорозьку Січ, цебто укріплений військовий табор, на острові Хортиці на Дніпрі. Тим положив він тривалі основи під організацію українського козацтва, що згодом відіграло таку важну роль в новій історії українського народу.

НЬЮЙОРСЬКА ОКРУЖНА РАДА СУА

— улаштує —

**ДНЯ 27 МАЯ, 1945 Р. В ШКІЛЬНІЙ АВДИТОРІЇ
ЦЕРКВИ СВ. ЮРІЯ В НЬЮ ЙОРКУ
на Шестій вулиці**

КОНЦЕРТ У ЧЕСТЬ МАТЕРЯМ

у якому беруть участь: **МАРІЯ ПОЛИНЯК**—сольоспів; **МАРІЯКА БОДНАР** і **СТЕФА БОДНАР НОВГА**—дуєт; **ЛЕНКА СІЛВЕЦЬКА**—деклямація; **ЙОСИФ ГЕЛЕТИЙ**—скрипка. Жіночий Хор під управою Степана Марусевича. Прип'яні Ольга Дмитрів з Джерзі Сіті.

Святочну промову виголосить Олена Мудрик.

ПОЧАТОК О ГОД. 5 ПОПОЛ.—ТИКЕТИ 75 ЦЕНТІВ

ПОДЯКА

Товариству Жіноча Поміч від. 3 СУА і Демократичному Клубові від. 4 СУА складаю щирю подяку за милу несподіванку, яку зробили мені у день моїх Золотих Уродин дня 12 марта, 1945 року. Дякую теж моїй донечці і зятеві та внукам, сестрі Марії та швагрові з донечками, братові та братовій з дітьми.

Дякую щиро пані Емілі Корнатовій за гарну народню пісню, яку відспівала у часі гостини, пану Павлови Гнатів і його дружині, і пану Йосифові Серетний за гарний спів. Дай Боже Вам усім многих літ та такої радості, як Ви підготували для мене у день моїх Золотих Уродин.

Ева Кобзар.

Самолюб — це не той, який забігає про себе думає; це той, що про других думає за мало.

MAKE YOUR OWN EASTER EGGS

(Continued from Page 5)

off quickly. Bet you said "Oo." **WARNING:** Too much or too sudden heat will CRACK the egg, so please be careful.

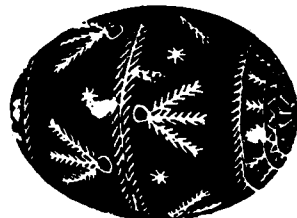
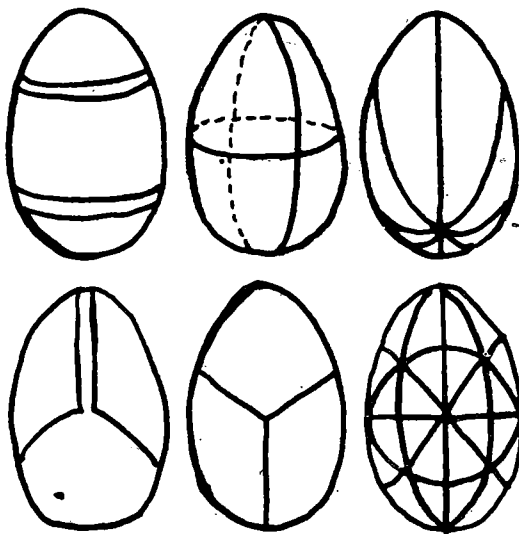
The egg, after all wax is removed, is given a glossy finish by applying a coat of colorless nail polish (with quick and light strokes, to prevent the colors from "running"). Succeeding coats of polish supply a higher gloss.

Now the Easter egg is revealed in all its shining glory. Have fun

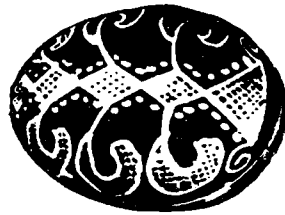
with your new hobby and be prepared for delighted astonishment when you say: "Happy Easter" to your friends with a present of a Ukrainian Easter egg.

(Above article appeared in February issue of **Folk Dancer Magazine**, published by a young Ukrainian-American, Mrs. Mary Ann Hemman, in the absence of her husband, Michael, now serving in the Armed Forces).

Here are some more suggestions for dividing up the egg before you go to work on the design. The eggs on the right are examples of finished product.

**Easter Egg
District of Podlasie**

**Easter Egg
District of Podlasie**

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Веселих Свят Головні Управі СУА, Редакції "Нашого Життя" й усім членкам Союзу Українок Америки

бажає

АННА ЧОРНИЙ, Балтімор, Мд.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ

Пан Василь Колодій, Дітройт. Кожний голос про успіх "Н. Життя" є великою заохотою не лиш для цих, що безпосередно над газетою працюють, але й для кожної членки організації, яка теж має право приписати собі частину успіху за збирання фондів, передплат і т. п. І так спільним зусиллям досягаємо гарного висліді, а Вам щира дяка за це, що його оцінили.

Пані Олена Степаник, Клівленд. Вірш вимагає поправок і спізнився до цього числа. Піде до наступного числа.

Пані Журибіда, Філадельфія. Тому, що матеріял дуже обширний — треба цілу допись переробити і переписати до наступного числа. Тому будьте терпеливі.

Пані М. Передак, Честер. Цим разом не надається до друку. Та пробуйте далше і не знеохочуйтеся.

Панна С. М. Нью Йорк. Ваша українська мова не є така зла, як думаєте — тимбільше, що не ходили до нашої школи. А думки цікаві і рорумні.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛОК

У вірші "Колись, а нині" в дев'ятому рядку з гори надруковано: З надвору у хату влітає голос дзвона. Має бути: З надвору у хату влітає голос дзвона. В п'ятнадцятому рядку надруковано хибно знаки наведення. "На столі листівка". Я жива, й ще дехто... Має бути: На столі листівка: "Я жива, й ще дехто..."

Під дописею з представлення в Пасейк має бути підпис С. Абрагамовська.

Хибами усі люди на себе схожі, а лиш прикметами різняться. Гете.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ—ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

— передає —

ВСІМ СВОІМ ЧЛЕНКАМ

Т-во У. А. Горожанок, Відділ 41 СУА у Філадельфії

Хай Христос-Господь дасть сили перебути трудні часи і діждати краших.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!